

gelegenheid naar Brussel te gaan. Daar had hij een lang onderhoud met Kruls die spoedig naar Londen zou vertrekken. Kruls droeg hem op, voorlopig in het bevrijde Zuiden leiding te geven aan wat aan werkzaamheden tot herstel van de spoorwegen moest worden verricht, en zei dat hij met de regering overleg zou plegen over de formele kant van Goudriaans positie. Die had Goudriaan inmiddels aan de orde gesteld in een brief aan minister Albarda welke hij nog in Aalst had geschreven; in die brief had hij gevraagd, hersteld te worden in de functie waarin hij in '38 was benoemd: directeur van de Nederlandse Spoorwegen. Dat schrijven gaf hij evenwel niet aan Kruls mee – het is vermoedelijk van Eindhoven uit rechtstreeks door iemand anders naar Londen meegenomen.

Het was Kruls bekend dat er binnen de Spoorwegen sterke weerstanden tegen Goudriaan waren gegroeid en dat met name Hupkes en van Rijckevorsel, de twee overgebleven directeuren, niet wensten dat Goudriaan in zijn oude functie zou worden hersteld. Hoe die kennis tot Kruls is doorgedrongen, weten wij niet precies. In Londen wist men van die weerstanden niet af maar het standpunt van Hupkes en van Rijckevorsel zal wel doorgedrongen zijn tot de hoogste spoorwegfunctionarissen in Eindhoven en verder kende daar iedere spoorwegman het verhaal dat Goudriaan op de avond van 13 mei '40 zijn gezin met een aparte trein in veiligheid zou hebben gebracht; vast staat dat Kruls inlichtingen had gekregen van 'vroegere medewerkers' van Goudriaan, van spoorwegfunctionarissen dus.¹ Hoe dat zij, Kruls sprak in Londen over dat alles met Albarda, zei aan deze dat hij Goudriaan had belast met het herstel van de spoorwegen in het Zuiden, maar dat het hem niet wenselijk leek, hem opnieuw tot directeur te benoemen, gezien de berichten die hem hadden bereikt. Albarda was het daar geheel mee eens.

Kruls vertrok weer naar Brussel en Albarda deed van zijn beslissing mededeling aan zijn ambtgenoten (ambtgenoten bij wie de papieren van Goudriaan zo hoog genoteerd stonden dat zij enige tijd tevoren besloten hadden, hem te doen benoemen tot burgemeester van Amsterdam). Albarda kreeg de wind van voren (de kabinetsnotulen zwijgen over de discussie) en nu hij ook de inmiddels ontvangen brief van Goudriaan had gelezen, besloot hij, aldus zijn beschikking d.d. 31 oktober, 'prof. dr. ir. J. Goudriaan te herstellen in zijn functie als directeur van de Nederlandse Spoorwegen', zulks 'in afwachting van de gelegenheid om de Raad van

¹ De term 'vroegere medewerkers' komt voor in de brief van Kruls aan Albarda d.d. 15 november 1944 (*Eng.*, punten j en o, gestenc. bijl. 367).